

[Krarup.]

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i Landstinget.

Oluf Johansen: Titelmæssigt optræder Lovforslaget atter i Aar som Forslag til en *midlertidig* Sukkerordning. Jeg har bemærket noget lignende et Par Gange før. Jeg finder det mærkeligt at kalde en Lov midlertidig, der efterhaanden er blevet en fast Bestandel i vor Lovgivning om Tilrettelægning og Sikring af den fornødne Sukkerproduktion til vort eget Forbrug og til Eksport. Havde den højtærede Handelsminister slettet Ordet „midlertidig“, tror jeg, jeg vilde have anset ham for den bedste af de fire sidste Handelsministre — i hvert Fald hvad dette Spørgsmaal angaar.

Med et permanent Sukkerudvalg maa hele Spørgsmaalet selvsagt blive et Problem, der rangerer højt. Og da de samme Rigsdagsmænd baade er Medlemmer af Sukkerudvalget og deres Partiers Ordførere og Medlemmer af Folketingsudvalget, vil dette Spørgsmaal forstaaeligt nok blive trukket frem hvert Aar til offentlig Drøftelse i Form af en Slags Beretning fra Sukkerudvalget. Det er naturligvis ingen Skade til, da mange Øjne opmærksomt følger Tilrettelæggelsen af hele denne Kæmpeproduktion.

Fra alle Sider er man enig om, at det er ønskeligt at faa en stor Sukkerhøst. Der er endnu stor Mangel paa denne Vare, baade til vort hjemlige Forbrug og til Udførsel, som Byttevare. Derfor erkender ogsaa vi det ønskelige i at stimulere til Tegning af større Arealer ved yderligere Præmiebetaling for øgede Arealer. Det skulde ikke blot tilskynde Landmænd til at tegne saadanne Arealer, men ogsaa bidrage til, at arbejdsmæssige Vanskeligheder kunde overvindes.

Det var den begyndende Produktion af Roesaft, der i Forbindelse med Tegningen af Sukkerarealer rejste et nyt Problem, som har givet Anledning til megen Drøftelse. Men Sukkerudvalget, der oprindelig havde den Opgave at begrænse eller standse denne nye Produktion og lægge Dyrkning af Saffroer ind under Forøgelsen af den bestaaende Produktion, har nu tilsynel-

dende faaet den modsatte Opgave: at lede denne nye Produktion ind til Forøgelse af vort hjemlige Sukkerforbrug paa en Række industrielle Omraader. Muligvis er dette et Krigsfænomen, der vil forsvinde af sig sely, men foreløbig vil man altsaa et Aars Tid endnu staa som Tilskuer fra Sukkerudvalgets Side. Jeg ved ikke, om det ogsaa kunde have en gavnlig Virkning, om Priskontrolraadet vilde være en opmærksom Tilskuer.

Jeg er enig i, at det er rigtigt, at Sukkerfabrikkernes Aktiekapital ikke kan udvides uden Lovhjemmel. Derved er der sat en Stopper for, at Aktionærerne faar et øget Dyrtidstillæg, en øget Gevinst.

At indsætte Bestemmelse om en Begrænsning af Udbyttet til 6 pCt., — saaledes som foreslaaet af den socialdemokratiske Ordfører (C. E. Christiansen) — har der jo ikke været fuld Enighed om i Folketinget, og Lovforslaget gennemføres nu formentlig i dette høje Ting i Folketingets Affattelse. Af Fortjenesten paa 7½ pCt. skyldes de sidste 1½ pCt. vel andre Omraader, som Fabrikkerne har arbejdet paa. Da man nu i 1932 og i 1933 anerkendte 7 pCt., og i 5 Aar under skiftende Handelsministre og under en Fællesregering, har tolereret det nuværende, kan Forbrydelsen maaske fortsætte i Aar med. Sukkerudvalget kan saa se paa Spørgsmaalet til næste Aar.

Idet jeg giver mit Partis Tilslutning til Lovforslaget og dets Bestemmelser, vil jeg udtale Ønsket om, at denne Sukkerordning vil have en stimulerende Virkning paa Produktionen, og at den Arbejdssommer, vi gaar ind i, vil faa en gavnlig Betydning for vor Sukkerproduktion, samt at vi maa faa de størst mulige Arealer dyrket med Sukkerroer og dermed den størst mulige Produktion af denne for hele vort Samfund saa nyttige Vare.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg takker de ærede Ordførere for Tilslutningen til Lovforslaget og skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af de fremsatte Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen var inde paa Spørgsmaalet om Udbyttet, der ogsaa blev berørt af det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen. Herom vil jeg